

11 Δεκεμβρίου, 1989

(ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δαστές)

ΝΤΙΝΟΣ ΛΟΙΖΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεισθλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5109).

Απόδειξη — Ποινική διαδικασία — Η απόδειξη της κατηγορίας και κάθε στοιχείου, ποιο την συνιστά θαρύνει εξ ολοκλήρου την κατηγορούσα αρχή — Δεν επιτρέπονται υποθέσεις ως προς την ύπαρξη γεγονότων, όσο εύλογες κι' αν είναι.

- 5 Ο εφεσείων καταδικαστηκε για κατοχή ρητίνης καννάβης. Η αστυνομία παρέλαβε αποδείγματα από το σπίτι του εφεσεϊόντος, τα οποία κτηματοποθέτησε σε ενοφράγιστο πλαστικό σακκουλάκι. Η χημικός Πόπη Καναρη κατεθεσε ότι ανέλαβε αποδείγματα και σκόνη, που της δοθηκαν μέσα σε πλαστικό
- 10 σακκουλάκι και βρήκε ίχνη ρητίνης καννάβης. Στη μαρτυρία της δεν αναφέρθηκε οτιδήποτε για ενοφράγιστο φάκελλο.

- 15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, αφού αναφέρθηκε στην νομική αρχή που φαινεται στην πιο πάνω σημείωση, αποδέχθηκε την έφεση λόγω κενού στη μαρτυρία, ότι δηλαδή δεν αποδείχθηκε ότι τα αποδείγματα, που εξέτασε η Πόπη Καναρη είναι τα ίδια, που είχαν βρεθεί σπίτι του κατηγορουμένου.

Η έφεση γίνεται αποδεκτή

Έφεση εναντίον καταδίκης.

- 20 Έφεση εναντίον της καταδίκης από τον Ντίνο Λοίζου ο οποίος βρέθηκε ενοχος στις 19 Ιανουαρίου, 1989 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 10989/88) στην κατηγορία κατοχής ελεγχόμενου φαρ-

μάκου κατηγορίας Β κατά παράβαση των άρθρων 2 3, 6(1)(2), 30 και 31 του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 1977 (Νόμος 29/77) και καταδικάστηκε από το Άν. Επ. Δικ. Ιωαννίδη, σε φυλάκιση τριών μηνών με αναστολή

5

Γ. Α. Γεωργίου ν. των Εφεσείοντα.

Γλ. Χατζηπέτρου Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β, για την Εφεσιβλήγη.

ΜΑΛΑΧΤΟΣ Δ.. Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαιτής κ Γ Μ. Π κης.

10

ΠΙΚΗΣ Δ · Ο εφεσείων κρίθηκε ένοχος από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας για την κατοχή ρητίνης καννάβεως - ελεγχόμενο φαρμακο Κατηγορίας Β' - βάσει των διατάξεων του Περί Ναρκωτικών και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 1977 (Ν 29/77), και καταδικάστηκε σε φυλάκιση τριών μηνών με αναστολή. Η απαγορευμένη ουσία εντοπίστηκε σε εννιά αποτσιγάρα τα οποία περισυλλέχθηκαν από τσιγάκι στο διαμέρισμα του εφεσείωντα. Όπως είναι παραδεικτο τα αποτσιγάρα τοποθετήθηκαν σε πλαστικό φακελάκι το οποίο περικλείστηκε σε φακελο που σφραγίστηκε από τις

15

ανακριτικές Αρχές στην παρουσία του εφεσείωντα. Ο φακελος αυτός με τις σφραγίδες είναι το *Τεκμήριο 2*. Σύμφωνα με τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου τα αποτσιγάρα που περιέχονται στο πλαστικό φακελάκι που βρίσκεται στο

20

Τεκμήριο 2 είναι εκείνα που εξετάστηκαν από τη χημικό Πόπη Κανάρη και κρίθηκαν ότι περιέχουν ρητίνη καννάβεως. Η κα. Κανάρη, χημικός στο Κυβερνητικό Χημείο, κατέθεσε στο πρωτόδικο Δικαστήριο ότι ανέλυσε το περιεχόμενο εννιά αποτσιγαρων και ποσοτήτα στάχτης που περιείχετο σε πλαστικό σακουλάκι και κατέληξε ότι περιείχαν ποσοτητα

25

ρητίνης καννάβεως. Το πλαστικό σακουλάκι της το παρέδωσε ο αστυφύλακας Χρ. Χριστοφή ο οποίος κατέθεσε ως Μ.Κ. 2. Στη μαρτυρία της δεν έκαμε καμιά αναφορά σε ενσφραγιστο φακελο ούτε στις συνθήκες του ανοίγματος του. Στη μαρτυρία του ο αστυφύλακας Χριστοφή κατέθεσε

30

οτι παρέδωσε τα τεκμήρια (εννοώντας τον ενσφραγιστο φακελο και το περιεχόμενο του) στην κα. Κανάρη. Μετό την ολοκλήρωση της ανάλυσης η κα. Κανάρη επέστρεψε το πλαστικό σακουλάκι, και το περιεχόμενό του που έγινε ενω-

35

ριτερα εξετάσει, στον αστυφύλακα Κυριάκο Κυριακίδη. Ο

40

παραλήπτης κλήθηκε ως μάρτυρας (Μ.Κ. 5) αλλά δεν εξετάστηκε. Η Κατηγορούσα Αρχή περιορίστηκε στην παροχή ευχέρειας στην υπεράσπιση να τον αντεξετάσει. Ο μάρτυρας δεν αντεξετάστηκε.

- 5 Σύμφωνα με τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου η μαρτυρία του ανακριτή Γρηγόρη Ιωάννου (Μ.Κ. 1) συμπληρώνει τους κρίκους στην αλυσίδα της μαρτυρίας για την αναγνώριση των αντικειμένων που εξιστατηκαν, και συνδέει τη μαρτυρία της κ. Κανάρη με τα αποσιγάρα που
- 10 παραλήφθηκαν από το διαμέρισμα του εφεσεϊοντα. Ο μάρτυρας Ιωάννου κατέθεσε ότι έλαβε από τον αστυφύλακα Κυριάκου το φάκελο με το περιεχόμενο του το οποίο κατέθεσε ως Τεκμήριο 2. Ο φάκελος είναι ο ίδιος στον οποίο είχαν αρχικά τοποθετηθεί τα αποσιγάρα και η σταχτη που
- 15 παραλήφθηκαν από το διαμέρισμα του εφεσεϊοντα

Ο δικηγόρος του εφεσεϊοντα υπέβαλε ότι η μαρτυρία άφησε ένα αγεφύρωτο κενό ως προς την προέλευση και ταυτότητα των αντικειμένων που εξετάστηκαν από το Κυβερνητικό Χημείο που καθιστά την καταδικαστική ετυμηγορία

20 του Δικαστηρίου τρωτή και υποκείμενη σε ακύρωση. Και αν ακόμα γίνει δεκτό, εισηγήθηκε, ότι τα αποσιγάρα που εξετάστηκαν από την κ. Κανάρη είναι εκείνα που ανευρέθηκαν στο διαμέρισμα του εφεσεϊοντα, η μαρτυρία δεν καταδεικνύει συμπερασματικά ότι αυτά βρισκονταν στην κατοχή

25 του εφεσεϊοντα. Το σημείο αυτό αποτελεί το δευτερο λόγο για τον οποίο επιδιώκεται η ακύρωση της καταδίκης του εφεσεϊοντα.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν αντιμετώπισε το εμφανές κενό στον προσδιορισμό της ταυτότητας των αντικειμένων που βρέθηκαν ότι περιείχαν την απαγορευμένη ουσία. Περιορίστηκε στη διατυπωση του ευρήματος ότι επρόκειτο

30 για τα αποσιγάρα που παραλήφθηκαν από την κατοικία του εφεσεϊοντα. Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας αναγνώρισε ότι η μαρτυρία αφήνει κενά και ερωτηματικά ως προς την προέλευση των αποσιγάρων που ανέλυσε η κ. Κανάρη.

Η απόδειξη της κατηγορίας, και κάθε στοιχείου που τη συνιστά, βαρύνει εξ ολοκλήρου την Κατηγορούσα Αρχή. Δεν επιτρέπονται υποθέσεις ως προς την ύπαρξη γεγονότων, όσο ευλογικά κι αν είναι. Κενά αναφορικά με την ύπαρ-

40

ξη των πρωτογενών γεγονότων που συνιστούν και αποδεικνύουν το αδίκημα αφήνουν την κατηγορία ατεκμηρίωτη και έκθετη σε απόρριψη. Στην προκείμενη περίπτωση δεν έχει αποδειχθεί ότι τα αποτσιγάρα που εξέτασε η κα. Κανάρη είναι εκείνα τα οποία παρέλαβε η αστυνομία από το διαμέρισμα του εφεσεϊόντα. Είναι ανεπίτρεπτο να υποτεθεί ότι το φακελάκι το οποίο εξέτασε η μάρτυς περιείχεται στον ενσφράγιστο φάκελο - Τεκμήριο 2 - και εξίσου αυθαίρετο να υποτεθεί ότι στον αστυφύλακα Κυριάκου παραδόθηκε ο,τιδήποτε άλλο από ένα πλαστικό σακουλάκι. Δημιουργούνται σοβαρές αμφιβολίες για την προέλευση και ταυτότητα των αποτσιγάρων τα οποία περιείχαν την απαγορευμένη ουσία, αμφιβολίες που επαυξάνονται από το γεγονός ότι αποτσιγάρα είχαν περιουλλεγεί και από τον τόπο διαμονής του συγκατηγορούμενου του εφεσεϊόντα, ο οποίος καταδικάστηκε για παρόμοια αδικήματα, η διάθεση των οποίων αφήνεται ανεξήγητη από τη μαρτυρία.

Το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγουμε είναι ότι η Κατηγορούσα Αρχή απέτυχε να θεμελιώσει την κατηγορία εναντίον του εφεσεϊόντα. Συνεπώς η καταδίκη του πρέπει να ακυρωθεί. Η κατάληξη αυτή καθιστά θεωρητική οποιαδήποτε διεξοδική εξέταση του δεύτερου λόγου της έφεσης. Περιοριζόμεθα μόνο στην παρατήρηση ότι η τύχη της έφεσης δυνατό να ήταν διαφορετική αν αυτός ήταν ο μόνος λόγος για τον οποίο επιζητείτο η ακύρωση της καταδίκης λαμβάνοντας υπόψη τα συμπεράσματα που μπορεί εύλογα να εξαχθούν από την ανεύρεση αντικειμένων σε διαμέρισμα που βρίσκεται στην κατοχή του κατηγορουμένου και την έλλειψη οποιασδήποτε μαρτυρίας που να τείνει να κλονίσει αυτά τα συμπεράσματα.

*Η έφεση επιτρέπεται. Η καταδίκη ακυρώνεται.*